

carnaval des animaux

Op ronde en platbodemjachten noemen wij het deel van het roer boven de helmstok de **kop** of **klik**.

Voor de bevestiging van de helmstok van het roer zijn er bij deze jachten twee constructies. De platbodemjachten hebben een houten helmstok, die aan het achtereind is verbreed en voorzien van een sleuf. Deze helmstok wordt over de roerkop gelegd, zodat de kop of klik door de sleuf steekt. De helmstok steunt op het roer op twee klampen, aan weerszijden aangebracht onder de kop, die nooit dikker kan zijn dan de sleuf in de helmstok breed is.

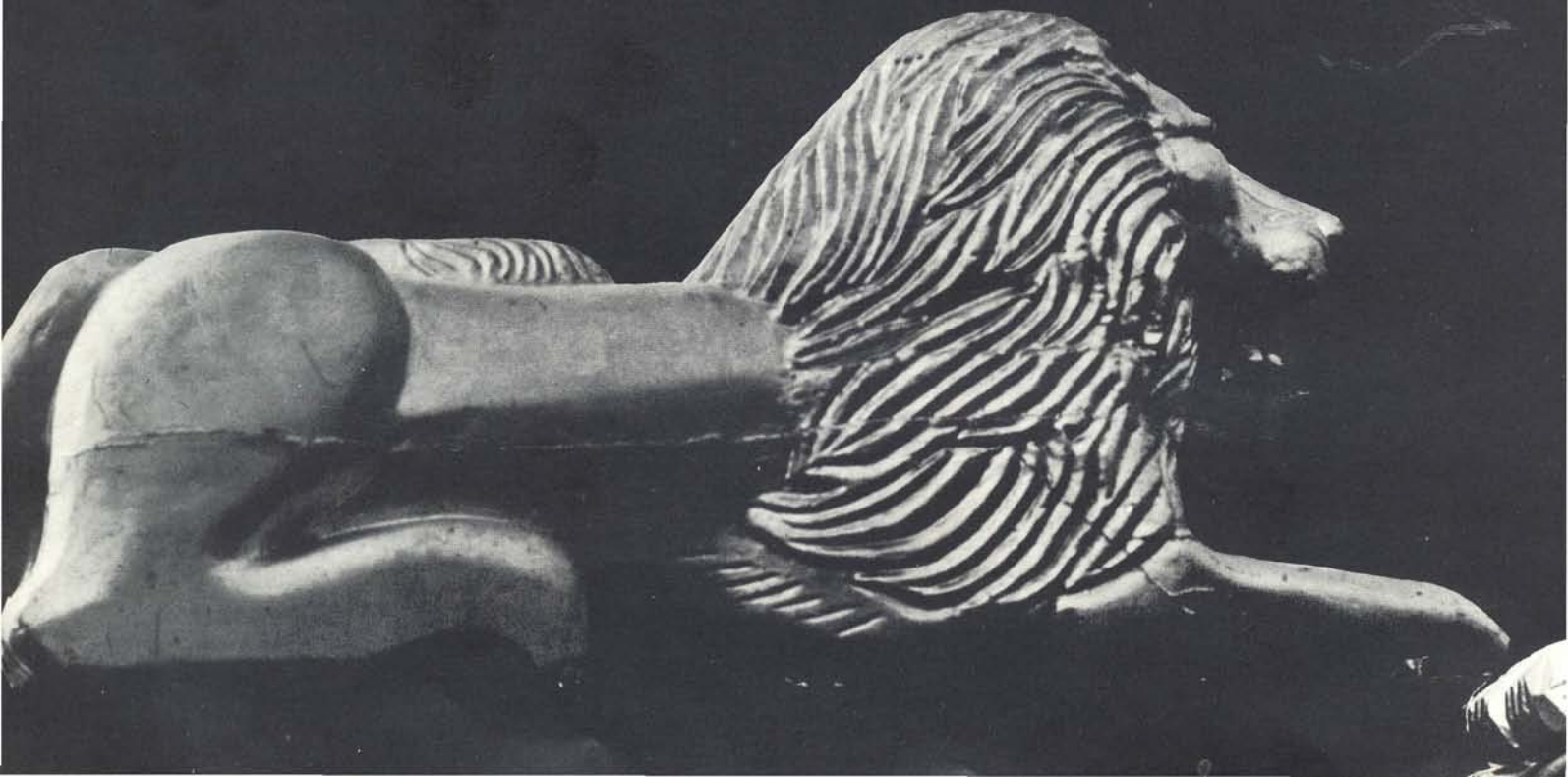
Om versieringen aan te brengen kan in de klik een figuur worden uitgesneden, of hij kan van

reliëf- of schilderwerk worden voorzien. De klampen waarop de helmstok steunt worden vaak voorzien van opeenvolgend rood, wit en blauw geverfde driehoekjes, de **prins**. De meeste ronde jachten hebben een andere constructie.

Zij hebben een ijzeren helmstok die door het roer heen steekt en daarin onwrikbaar is verankerd. Dat gaf de mogelijkheid om bovenop de helmstok, als kop of klik, elke gewenste decoratie aan te brengen. Daardoor kunnen wij vooral op de roeren van deze jachten een rijke verscheidenheid aan beeldhouwwerk bewonderen, soms verguld of fraai gekleurd.

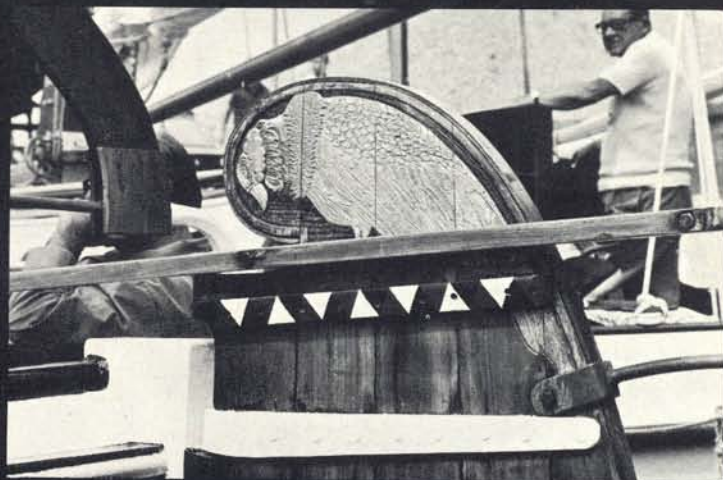
Zo is hier een heel carnaval der dieren bij elkaar.

Twee leeuwen zijn er eens gemakkelijk bij gaan liggen. Zich van hun waardigheid als koning der dieren bewust, palaveren zij wat over de uit te voeren zeilmanoeuvres. Zo te zien zijn het beslist geen broertjes. De linkse leeuw, een nogal conservatief type, vertrouwt zijn opponent blijkbaar niet zo erg. Misschien omdat hij er zo hip en modern uitziet? Of omdat hij in goeden doen verkeert? Want hij blinkt van het goud en ligt bovenop een hoorn des overvloeds, waaruit een welig bloeiende winde tevoorschijn komt. Trouwens, is het wel een leeuw — of een leeuwinnetje met een blonde mannenpruik? Aan de tong van de linkse leeuw te zien, heeft die daar zo zijn eigen gedachten over...

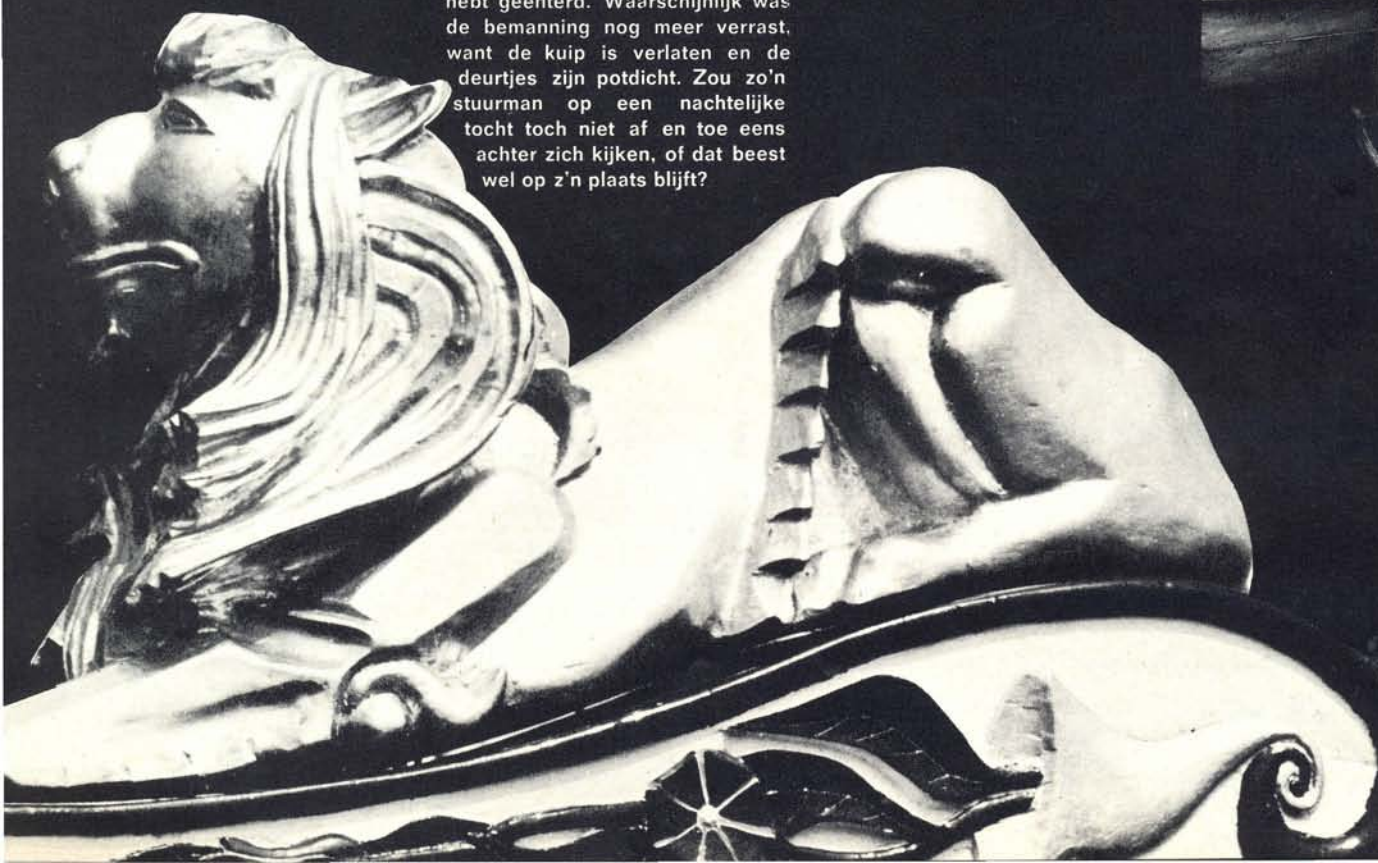

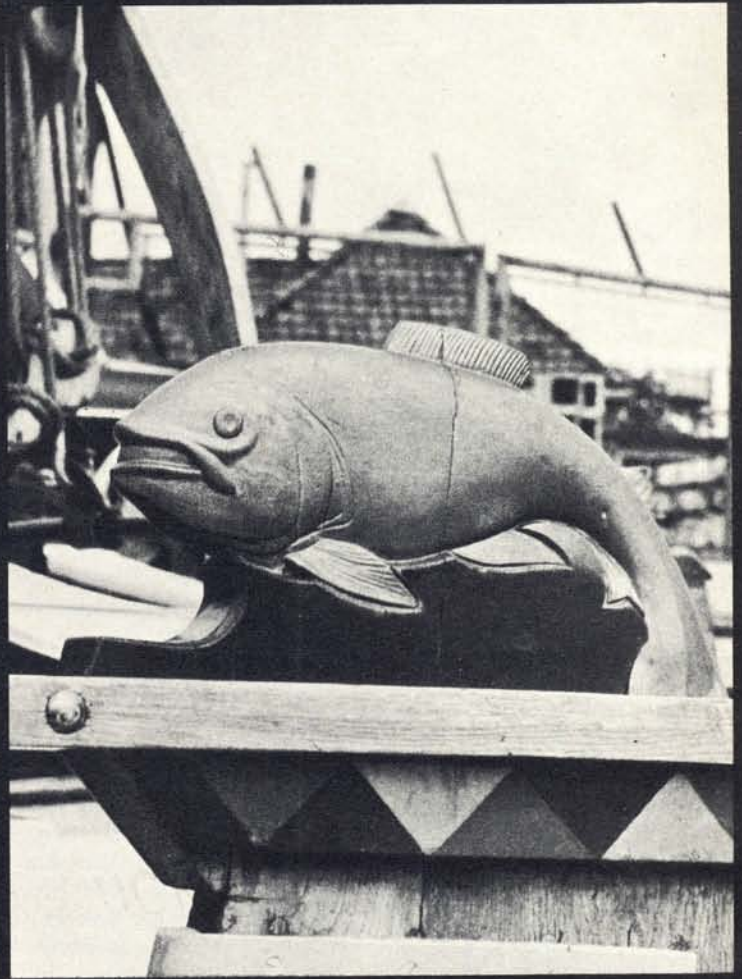
Een vliegende draak die altijd zijn draai kan vinden — want hij heeft hem in zijn staart — is in discussie geraakt met de vogel Phoenix. Zo te zien lispelt de draak nogal met zijn lange tong en de Phoenix heeft duidelijk moeite om hem te verstaan.

Onder de helmstok is goed de prins te zien. Het netjes schilderen van de rode, witte en blauwe driehoekjes is een heel precies peuterwerkje, maar zo te zien is het penseel geen enkele keer uitgeleden; de phoenix kijkt er dan ook naar, alsof hij van de prins geen kwaad weet.

De zoogdieren vertrouwen het niet zo erg, met die leeuwen vlak bij. De beer vraagt zich af, wat hij zal doen: zo te zien blijft hij nog wel een tijdje mediteren. De bever net uit het water geklauterd, schijnt van de ene verbazing in de andere te vallen. Maar ja wat wil je, als je ook net zo'n prachtige boeier hebt geënterd. Waarschijnlijk was de bemanning nog meer verrast, want de kuip is verlaten en de deurtjes zijn potdicht. Zou zo'n stuurman op een nachtelijke tocht toch niet af en toe eens achter zich kijken, of dat beest wel op z'n plaats blijft?

De vissen kunnen het op een roer
blijkbaar best uithouden. De snoek
heeft net — héél zachtjes — de
laatste vissenbak aan z'n stuurman
verteld; hij kronkelt nog van de
napret. De kabeljauw kijkt een
beetje moeilijk, maar ja, wat wil
je als je staart klem zit tussen roer-
kop en helmstok! De dolfijn heeft
daar geen last van, boven op zijn
helmstok liggend; nog één zwie-
pende beweging en hij lanceert
zichzelf kordaat het water in. Bij
de laatste vis durfden wij niet te
dicht in de buurt te komen om naar
zijn gemoedsgesteldheid te vra-
gen; zo te zien heeft hij net Jonas
moeten laten ontsnappen en wij
vreesden als plaatsvervanger aan-
gezien te worden.

